

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Stjepana Radića 81, 22000 Šibenik

Poslovni broj: P-1725/2024-18

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Marku Spahiji, pravnoj stvari tužitelja Ive Lamešića, OIB: 84620204590, Biogradska 17, Šibenik, kojeg zastupa punomoćnik Ringo Špaleta, odvjetnik u Drnišu, protiv tuženika 1. Ivana Kalpića, OIB: 48091942196, Kalpići 1B, Radonić i 2. Božice Kalpić, OIB: 52579248945, Put Bida 26, Šibenik, koje oboje zastupa punomoćnik Luka Marčić, odvjetnik u Šibeniku, radi utvrđenja prava vlasništva i dr., nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 4. svibnja 2026. u nazočnosti tužitelja osobno uz punomoćnika tužitelja, i 1.tuženika osobno uz punomoćnika tuženika, 1. lipnja 2026.,

presudio je

I. Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je rekonstrukcijom kuće, svojim ulaganjem i radom tužitelja Ive Lamešića, OIB: 84620204590, Biogradska 17, Šibenik, koje stvari i rad su sjedinjene s kućom u vlasništvu tuženika ad. 1 Ivana Kalpića, OIB: 48091942196, Kalpići 1B, Radonić, 22 000 Šibenik, položenog na nekretnini katastarske oznake čest. zem. 2050/5, upisana u zk. ul. 775, K.O. Radonić, nastala nova stvar u suvlasništvu tužitelja i tuženika ad. 1, time da je tužitelj suvlasnik iste u 1/4 dijela, a tuženik ad. 1 u 3/4 dijela, pa je slijedom toga tuženik ad. 1 Ivan Kalpić dužan tužitelju Ivi Lamešiću izdati ispravu podobnu za upis njegova prava suvlasništva za udio od 1/4 suvlasničkog dijela nekretnine čest. zem. 2050/5, upisana u zk. ul. 775, K.O. Radonić, a koju će u protivnom zamijeniti ova presuda po pravomoćnosti, te se ujedno tuženiku ad. 1 Ivanu Kalpiću nalaže da tužitelju Ivi Lamešiću preda u suposjed 1/4 nekretnine navedene u ovoj točki presude, slobodne od svih osoba i stvari, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

2. Utvrđuje se da je rekonstrukcijom kuće, svojim ulaganjem i radom tužitelja Ive Lamešića, OIB: 84620204590, Biogradska 17, Šibenik, koje stvari i rad su sjedinjene sa stanom na adresi u Šibeniku, Put Vida 26, u vlasništvu tuženice ad. 2 Božice Kalpić, OIB: 52579248945, Put Vida 26, 22 000 Šibenik, položenog na nekretnini čest. zem. 178/4, zk. ul. 8935, K.O. Šibenik, nastala nova stvar u suvlasništvu tužitelja i tuženice ad.2, time da je tužitelj suvlasnik iste u 1/4 dijela, a tuženica ad. 2 u 3/4 dijela, pa je slijedom toga tuženica ad. 2 Božica Kalpić dužna tužitelju Ivi Lamešiću izdati ispravu podobnu za upis njegova prava suvlasništva za udio od 1/4 suvlasničkog dijela nekretnine čest. zem. 178/4, zk. ul. 8935, K.O. Šibenik, a koju će u protivnom zamijeniti ova presuda po pravomoćnosti, te se ujedno tuženici ad. 2 Božici Kalpić nalaže da tužitelju Ivi Lamešiću preda u suposjed 1/4 nekretnine navedene u ovoj točki presude, slobodne od svih osoba i stvari, sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe.

3. Nalaže se tuženicama, ukoliko se budu protivili tužbenom zahtjevu, tužitelju solidarno naknaditi troškove parničnog postupka, uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja na taj iznos počinje teći od donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude."

II. Odbija se, kao neosnovan, alternativni tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku ad. 1 Ivanu Kalpiću, OIB: 48091942196, Kalpići 1B, Radonić, 22 000 Šibenik, da tužitelju Ivi Lamešiću, OIB: 84620204590, Biogradska 17, 22 000 Šibenik, isplati novčani iznos od 60.000,00 EUR, uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja na taj iznos počinje teći od donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

2. Nalaže se tuženici ad. 2 Božici Kalpić, OIB: 52579248945, Put Vida 26, 22 000 Šibenik, da tužitelju Ivi Lamešiću, OIB: 84620204590, Biogradska 17, 22 000 Šibenik, isplati novčani iznos od 20.000,00 EUR, uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja na taj iznos počinje teći od donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

3. Nalaže se tuženicama, ukoliko se budu protivili tužbenom zahtjevu, tužitelju solidarno naknaditi troškove parničnog postupka, uvećano za zakonsku zateznu kamatu koja na taj iznos počinje teći od donošenja prvostupanjske presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude."

III. Nalaže se tužitelju Ivi Lamešiću, OIB: 84620204590, u roku od 15 dana isplatiti tuženicama Ivanu Kalpiću, OIB: 48091942196, i Božici Kalpić, OIB: 52579248945, na ime parničnog troška, iznos od 6.155,00 eura (šest tisuća sto pedeset pet eura) zajedno sa zateznim kamatama koje teku od 1. lipnja 2026. do isplate, a određuju se za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. 1. Tužitelj je u tužbi naveo da je s kćeri tuženika, Ivanom Kalpić, bio u izvanbračnoj vezi od 15. veljače 2013., kada su počeli živjeti zajedno na adresi Put Vida 26 u Šibeniku te da je s istom zaključio brak 27. prosinca 2013., koji brak da je okončan rješenjem Općinskog suda u Šibeniku, pod poslovnim brojem R1 Ob-254/2019, 19. prosinca 2019.. Tužitelj i Ivana Kalpić da su roditelji dvoje djece, mldb. Lane i mldb. Larise Lamešić. Dozvolom roditelja tužiteljeve bivše supruge, ovdje tuženika, tužitelj da je za čitavo vrijeme trajanja braka iz o svom trošku i svojim radom ulagao u njihovu

imovinu, na način da se od većih investicija izvršila potpuna rekonstrukcija izgradnje kuće na adresi Kalpići 1, položene na nekretnini katastarskih oznaka čest. zem. 2050/5, zk. ul. 775, K.O. Radonić, kao i rekonstrukcija stana na adresi u Šibeniku, Put Vida 26, položenog na nekretnini čest. zem. 178/4, zk. ul. 8935, K.O. Šibenik, u kojoj nekretnini da je tužitelj i živio zajedno s kćeri tuženika Ivanom Kalpić i njihovom djecom. Vrijednost tužiteljeva utrošenog materijala, uređaja i rada na predmetnim nekretninama da iznosi približno 80.000,00 EUR, dok se obje predmetne nekretnine sve vrijeme iznajmljuju i obitelj tuženika da stječe značajnu financijsku korist. Nadalje, navodi kako je razvidno da je tužitelj kao zet tuženika, za vrijeme trajanja bračne zajednice s Ivanom Kalpić, o svom trošku i svojim radom sudjelovao u rekonstrukciji njihova stana na čest. zem 178/4 k.o. Šibenik, a glede kuće položene na čest. zem. 2050/5 k.o. Radonić, i u izgradnji svih zidova, prostorija i krovišta, time izvršivši značajna ulaganja u predmetne nekretnine, a što je poznato oboma tuženicima – to da je po općem shvaćanju nastala nova stvar koja djelomice pripada i tužitelju, sukladno odredbama članka 149. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN broj: 91/96, ..., 94/17, dalje: ZVDSP). Slijedom navedenog tužitelj zahtjeva ovom tužbom da se utvrdi da je rekonstrukcijom kuće, svojim ulaganjem i radom nastala nova stvar koja da je u suvlasništvu tužitelja za $\frac{1}{4}$ dijela, a što se odnosi na obje navedene nekretnine, te da sud naloži tuženima da izdaju tabularnu izjavu za upis prava suvlasništva i predaju u suposjed predmetnih nekretnina, detaljnije navedeno pod točkom I. izreke ove presude.

1. 2. Nadalje, tužitelj je postavio i tužbeni zahtjev u skladu s člankom 188. stavkom 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., 146/25., dalje ZPP) kojim zahtjeva da sud naloži tuženima isplatu iznosa od 60.000,00 eura uvećan za zatezne kamate i 20.000,00 eura uvećan za zatezne kamate iz istih razloga koji su gore navedeni, ukoliko sud prvotno postavljeni tužbeni zahtjev ocijeni neosnovanim.

1. 3. U tijeku postupka tužitelj je dodatno istaknuo kako je jedan dio radova na predmetnim nekretninama izvodio i Igor Josić sa svojom firmom Lentus atrium d.o.o. Također, naveo je kako u skladu s člankom 1111. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23., dalje ZOO) stjecatelj neke imovine mora naknaditi vrijednost postignute koristi, a kako je tužitelj svojim ulaganjem u imovinu tuženika izvršio po pravnoj osnovi braka s njihovom kćeri to da je razvodom braka otpala osnova, slijedom čega da su mu tuženici dužni naknaditi vrijednost koristi koju su stekli povećanjem i stvaranjem vrijednosti nekretnina.

1. 4. Slijedom svega navedenog, predložio je da sud prihvati tužbeni zahtjev.

2. 1. Tuženici su u odgovoru na tužbu naveli kako se protive tužbi i tužbenom zahtjevu, kako u osnovu tako i u visini. Tuženici su osporili da bi tužitelj ulagao u imovinu tuženika, tj. da bi on o svom trošku i svojim radom vršio rekonstrukciju izgradnje kuće na adresi Kalpići 1, položene na nekretnini kat. oznaka čest. zem. 2050/5, Z.U. 775, K.O. Radonić, kao i da bi vršio rekonstrukciju stana na adresi u Šibeniku, Put Vida 26, položenog na nekretnini čest. zem. 178/4, Z.U. 8935, K.O. Šibenik. Svi računi koje tužitelj dostavlja, osim računa Namještaj Mima d.o.o., da glase ili na OPG Ivan Kalpić (u vlasništvu tuženika ad. 1) ili na Igora Josića ("drugi" zet tuženika ad. 1. i ad.2).

Nadalje, tužitelj očito želeći stvoriti privid da postoji mnogobrojna dokumentacija koja glasi na njegovo ime, dostavlja 11 dokumenata od Namještaj Mima d.o.o., međutim svih 11 dokumenata se odnose na jednu te istu kuhinju, montiranu u stanu na adresi Šibenik, Put Vida 26. Tužitelj da je dostavio i račun od Era d.o.o. za kupnju zamrzivača ladičara, račun Opera et studio d.o.o. za kupnju škrinje, narudžbu od Ikee za posteljinu i garnituru, koji da nemaju nikakve veze sa postavljenim tužbenim zahtjevom, kao i što je dostavio određene dokumente (otpremnice, račune i ponude) koji niti glase na njegovo ime, niti ih je on platio, a niti posjeduje potvrdu da je iste platio. Nadalje da se kupnjom namještaja ne može steći pravo suvlasništva na nekretnini, a iz priloženih računa da se ne vidi da bi ih tužitelj plaćao.

2. 2. U odnosu na stan na adresi Put Vida 26, Šibenik položen na kat. čest. 178/4 K. O. Šibenik dodatno su tuženici istaknuli kako su tužitelj i Ivana Kalpić djelomično preuredili stan na način da su promijenili postojeću kuhinju, zamijenili postojeći estrih, postavili centralno grijanje i postavili laminat u kuhinji. Osim prednje opisanih radova, nikakvi drugi radovi nisu izvršeni u stanu na adresi Šibenik, Put Vida 26, međutim da tim radovima nije nastala nova stvar. Slijedom navedenog da tužitelj nije stekao pravo suvlasništva predmetnog stana, samim time nema pravo tražiti niti predaju u suposjed. Također, u odnosu na navedenu nekretninu da je neosnovan i eventualni tužbeni zahtjev. Ulaganja u predmetnu nekretninu da ne predstavljaju niti nužne niti korisne troškove, već a se radilo o luksuznim troškovima. I da se radi o nužnim i korisnim troškovima da tužitelj ne bi ima pravo na iste jer da je za postavljanje takvog zahtjeva nastupila zastara u skladu s člankom 164. stavkom 7. ZVDSP-a. Zastara potraživanja da nastupa tri godine od dana predaje stvari, a da je tužitelj napustio stan u kolovozu 2019. godine pa da je tužba podnesena izvan propisanog roka. Također, tuženici su istaknuli i kako je tužitelj je obiteljski nasilnik koji je pravomoćnom presudom Općinskoga suda u Šibeniku poslovni broj K-448/2019 od 24. srpnja 2020. osuđen za počinjenje kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece – nasiljem u obitelji, označeno i kažnjivo po članku 179.a. Kaznenog zakona (KZ/11). Nadalje, istaknuli su i da sve i da nije nastupila zastara, da bi rezultat bio isti, tj. da bi tužiteljevo traženje svakako bilo neosnovano, jer on niti nije financirao opisane radove, ali obzirom da je nastupila zastara, tuženici da smatraju da je svako daljnje raspravljanje u pogledu naknade nužnih i korisnih troškova na predmetnom stanu bespredmetno. Zaključno, tuženici kako smatraju da pitanja koja se odnose na nabavku i kupnju škrinje, posteljine, garniture, zamrzivača ladičara, kuhinje i slično, eventualno mogu predstavljati obveznopravni zahtjev tužitelja prema Ivani Kalpić, a ne tuženicama, te da tuženicama sa navedenim pitanjima nemaju apsolutno nikakve veze.

2. 3. U odnosu na kuću na adresi Kalpići 1, Radonić, položena na kat. čest. 2050/5, K.O. Radonić, tuženici su naveli da je 1.tuženik izvršio potpunu rekonstrukciju kuće na adresi Kalpići 1, Radonić, međutim tužitelj sa navedenom rekonstrukcijom da nije imao apsolutno nikakve veze, tj. u gradnji iste tužitelj nije sudjelovao financijski. Tužitelj da je sasvim minimalno, kao zaposlenik Agroturizma Kalpić izvršio nekoliko sitnih radova, za koje je kao radnik uredno plaćen, dakle da ne radi se o ulaganju u nekretninu radom, već o izvršavanju radnih zadataka, za koje je na koncu i plaćen isplatom plaće. Naime, investitor navedenih radova da je bio 1.tužitelj, a izvođač radova da je bio "drugi zet" tuženika, Igor Josić i njegova građevinska tvrtka Lentus atrium d.o.o. Dogovor između investitora i izvođača da je bio da će investitor platiti kompletan materijal potreban za izgradnju objekta, dok će Igor Josić, s obzirom da je vlasnik građevinske tvrtke, snositi troškove rada, odnosno da kao zet tuženika, neće naplatiti uslugu rada na objektu. U

to vrijeme kada je otpočela gradnja, 2014. godine, tužitelj da je u Hrvatskoj bio tek nešto više od godinu dana, prije toga da je ilegalno povremeno radio i boravio u Švicarskoj iz koje je deportiran u BiH. Dakle, tužitelj da je početkom 2013. godine došao u Hrvatsku i započeo vezu sa Ivanom Kalpić, u tom trenutku isti nije imao nikakvih financijskih sredstava. Da tužitelj u to vrijeme nije imao sredstava kojima bi i teoretski mogao sudjelovati u izgradnji objekta, da je razvidno iz činjenice da je isti bio nezaposlen i bez ikakvih primanja, pa da ga je tuženik ad. 1. zaposlio u svome seoskom domaćinstvu na radnom mjestu kuhara do zaključno siječnja 2014. godine, a nakon toga da ga bivša supruga Ivana Kalpić zapošljava u svome obrtu Agroturizam Kalpić, također na radnom mjestu kuhara. 1. Tuženik da je financirao cjelokupnu gradnju navedenog objekta. Iz navedenog da je jasno da tužitelj nije stekao pravo suvlasništva predmetnog objekta, samim time da nema pravo tražiti niti predaju u suposjed. Eventualni tužbeni zahtjev na isplatu iznosa od 60.000,00 eura da je također neosnovan. Tuženici su naveli da tužitelji nije sudjelovao u financiranju izgradnje navedene kuće, a i da je da je nastupila zastara u skladu s člankom 164. stavkom 7. ZVDSP-a iz već ranije navedenih razloga.

2. 4. Slijedom svega navedenog, tuženici predlažu da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

3. 1. U tijeku postupka izvedeni su dokazi čitanjem i pregledom cjelokupne materijalne dokumentacije koja prileži spisu i to izvatka iz zemljišne knjige Z. U. 8935 K. O. Šibenik sa stanjem na dan 1. listopada 2024. (str. 6. spisa), izvatka iz zemljišne knjige Z. U. 775 K. O. Radonić stanje na dan 1. listopada 2024. (str. 7. spisa), prijepis posjedovnog lista broj 511 K. O. Radonić, stanje na dan 1. listopada 2024. (str. 8. spisa), prijepis posjedovnog lista broj 7605 K. O. Šibenik stanje na dan 1. listopada 2024. (str. 9. spisa), fotografije sa str. 10. – 21. spisa, račune sa str. 22. – 55. spisa, fotografije dostavljene uz odgovor na tužbu, presudu Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj K-448/2019 od 24. srpnja 2020., računa dostavljenih uz odgovor na tužbu, izvadak iz sudskog registra za tvrtku LENTUS ATRIUM d.o.o. Također, u tijeku postupka su i saslušani svjedoci Ivana Kalpić i Igor Josić kao i tužitelj i 1. tuženik.

3. 2. Sud je odbio prijedlog za izvođenje dokaza provođenjem uviđaja i vještačenjima po vještak građevinske struke i vještačenja ostvarene dobiti kao i vještačenja poslovnih knjiga pravne osobe Lentus Atrium, pribavljanjem radne knjižice tužitelja, kao i prijedlog za saslušanje svjedoka Marka Stanića, Ivane Stanić i Petra Pejića kao nevažan (čl 292. st. 4 ZPP-a), s obzirom da je sve bitne činjenice vezane za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari utvrdio iz izvedenih dokaza, a izvođenje navedenih dokaza bi dodatno produljilo postupak te bi izazvalo dodatne troškove.

3. 3. Stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. S obzirom na sve izvedene dokaze, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan. Također, sud je ocijenio da je eventualni tužbeni zahtjev neosnovan.

5. 1. Predmet ovog postupka je utvrđenje nastanka nove stvari i u vezi s tim prava suvlasništva na kat. čest. 2050/2 K. O. Radonić i kat. čest. 178/4 K. O. Šibenik, a po navodima tužitelja radi njegovih ulaganja u navedene nekretnine, a ukoliko sud ocijeni

taj zahtjev neosnovanim, onda isplata iznosa koje je tužitelj, prema njegovim tvrdnjama, uložio u navedene nekretnine.

5. 2. U postupku nije sporno da su tužitelj i Ivana Kalpić, kćer tuženika, bili u braku koji je razveden 2019. godine. Također nije niti sporno vlasništvo predmetnih nekretnina.

5. 3. U postupku je sporno da li je nastala nova stvar zbog ulaganja tužitelja u predmetne nekretnine i je li tužitelj na taj način stekao pravo suvlasništva istih, a podredno isplata iznosa koje je tužitelj tijekom trajanja bračne zajednice, po njegovim navodima, uložio u predmetne nekretnine, odnosno onaj iznos za koji je povećana imovina tuženika.

6. 1. Uvidom u izvadak iz zemljišne knjige Z. U. 8935 K. O. Šibenik sa stanjem na dan 1. listopada 2024. (str. 6. spisa), izvadak iz zemljišne knjige Z. U. 775 K. O. Radonić stanje na dan 1. listopada 2024. (str. 7. spisa), prijepis posjedovnog lista broj 511 K. O. Radonić, stanje na dan 1. listopada 2024. (str. 8. spisa) i prijepis posjedovnog lista broj 7605 K. O. Šibenik stanje na dan 1. listopada 2024. (str. 9. spisa) razvidno je da je vlasnik i posjednik kat. čest. 178/4 K. O. Šibenik Božica Kalpić, dok je vlasnik i posjednik kat. čest. 2050/5 K. O. Radonić Ivan Kalpić.

6. 2. Pregledom fotografija sa str. 10. – 21. spisa razvidno je da su na fotografijama prikazani radovi na objektu, za koji se po navodima stranka zaključuje da se radi o predmetnom objektu u Radoniću.

6. 3. Pregledom računa sa str. 22. – 55. spisa razvidno je da je na većini računa kao kupac označen OPG Kalpić, Igor Josić, Ivana Kalpić ili Agroturizam Kalpić, osim na računima izdanih od "Namještaj MIMA d.o.o." koji su kao kupca označili Ivu Lamešića, a isti se odnose na kuhinju na mjeru Gloss.

6. 4. Pregledom fotografija dostavljenih uz odgovor na tužbu razvidno je da se na fotografijama nalazi stanje stana, a po navodima stranaka upravo predmetnog stana u Šibeniku. Stan sa fotografija da je u cijelosti namješten i u urednom stanju. U drugom dijelu fotografija da je razvidno da se na njima nalazi prikaz radova na "staroj" kući, a po navodima stranaka radi se o kući u Radoniću.

6. 5. Uvidom u presudu Općinskog suda u Šibeniku, poslovni broj K-448/2019 od 24. srpnja 2020. razvidno je da je Ivo Lamešić proglašen krivim za učin kaznenog djela protiv braka, obitelji i djece iz članka 179.a KZ/11 protiv oštećene Ivane Kalpić Lamešić.

6. 7. Pregledom računa dostavljenih uz odgovor na tužbu razvidno je da su na svim dostavljenim računima kao kupci označeni OPG Kalpić ili Ivan Kalpić ili Agroturizam Kalpić ili Igor Josić.

6. 8. Uvidom u izvadak iz sudskog registra za tvrtku LENTUS ATRIUM d.o.o., razvidno je da je osnivač i osoba ovlaštena za zastupanje navedene pravne osoba Igor Josić.

7. 1. Svjedok Ivana Kalpić je navela kako je s tužiteljem bila u vezi veljače 2013. a kada se isti i doselio u predmetni stan u Šibeniku, u vlasništvu njene majke, te da je u to vrijeme bila riječ o funkcionalnom stanu koji je bio potpuno opremljen i podoban za

stanovanje, jer je stan bio uređen nekoliko mjeseci prije toga. U siječnju 2014. godine da je započela rekonstrukcija očeve starine u Radoniću, i to, između ostalog, da ona i sestra mogu raditi u okviru Agroturizma Kalpić. Renoviranje kuće u Radoniću da je poduzeo njen otac, dok su radovi obavljani od strane supruga njene sestre i to bez naknade. Navela je da je tužitelj pomogao kod izvođenja radova u Radoniću, a da je bila riječ o sitnicama i to u prijevozu, postavljanju laminata i slično. U to vrijeme da je tužitelj bio zaposlenik Agroturizma Kalpić i ostvarivao plaću. U odnosu na stan u Šibeniku, da je isti u vlasništvu njene majke, koja da ga je iznajmljivala tijekom sezone 2015. i 2016. godine, od čega da je ukupno ostvareno oko 30.000,00 kuna prihoda, a koji novac da joj je majka dala za renoviranje tog stana. Renoviranje stana da je izvršeno krajem 2016. godine i početkom 2017. godine, a da se ugradilo centralo grijanje, da je izmijenjena kuhinja te da je postavljen laminat u dnevnom boravku. Tijekom trajanja bračne zajednice s tužiteljem tijekom ljeta da su živjeli u Radoniću, a preko zime u Šibeniku, i to upravo u naprijed navedenom stanu. Do prestanka odnosa s tužiteljem da je došlo 2. kolovoza 2019. kada je podnijela prijavu protiv tužitelja zbog zlostavljanja, te da je brak formalno razveden 19. prosinca 2019. Nakon izvršene prijave protiv tužitelja istom da je kazala da iseli iz stana i da uzme sa sobom svoje stvari, a kada je stvarno došlo do iseljenja tužitelj da joj nije poznato. Prilikom renoviranja stana u Šibeniku da je vršeno i ličenje dijela zidova. Stan u Šibeniku da je i dalje u vlasništvu njene majke te da se i dalje iznajmljuje i to tijekom cijele godine. Ona da je bila vlasnica i trgovačkog društva i obrta i OPG-a. U svezi s potonje navedenim istaknula je da je OPG Kalpić postojao i od ranije te da je isti bio u vlasništvu njenog oca dok je 2013. registriran i obrt za obavljanje odgovarajuće djelatnosti. Nadalje, navela je kako je građevinski materijal za potrebe renoviranja objekta u Radoniću financiran iz sredstava OPG-a odnosno osobnih sredstava njenog oca. Renoviranje poduzeto u Radoniću da je izvršeno na mjestu dotadašnje štale na način da je podignut te da se u tom objektu zatiču dva stana od kojih je svaki pojedinačno bio namijenjen kako za njenu sestru tako i za nju. Ujedno navela je i da je navedeni objekt bio izgrađen i za eventualnu namjenu obavljanja djelatnosti OPG-a, a u situaciji kada više ne bi bio potreban stambeni prostor. Navedeni objekt da je prenamijenjen za obavljanje poslovne djelatnosti u međuvremenu, i to od 2019. Tužitelj da nije sudjelovao svojim sredstvima za potrebe gradnje kuće u Radoniću. Tijekom izgradnje kuće u Radoniću tuženik da je bio zaposlenik OPG-a Kalpić, i to od prve polovice 2014. U vrijeme dok OPG nije obavljao djelatnost tijekom nekoliko mjeseci u godini tužitelj da je i tijekom tog razdoblja bio zaposlenik OPG-a i to osim jednog perioda tijekom 2014., s tim da je zaposlenik navedenog OPG-a bio do prestanka faktične zajednice života tužitelja i nje. Tijekom razdoblja u kojima djelatnost nije obavljana tužitelj zapravo faktično nije niti radio, s tim da ono što bi i obavio odnosilo se isključivo za njegove osobne potrebe, a ne za potrebe OPG-a. Tijekom cijelog razdoblja zaposlenja tužitelja kod OPG-a Kalpić istom da bi uredno bila isplaćivana plaća. Navela je i da se ne sjeća na koji način su koristili slobodne dane tijekom razdoblja u kojem je OPG obavljao djelatnost, s tim da je znalo biti neradnih dana. Tužitelj da je namijenio plaće za njihovih dvoje malodobne djece. Tužitelj da se kod nje doselio s jednim kovčegom te da nema saznanja o tome da bi tužitelj imao ušteđevinu ili neku nekretninu. U pripremi sezone u kojoj se obavljala djelatnost njen otac da je vršio odgovarajuće aktivnosti i to na proizvodnji pršuta, vina i slično, dok u svezi toga tužitelj ništa nije radio odnosno doprinosio. U opisu tužiteljeva posla da je bila primjerice priprema marmelada koje se uobičajeno pripremaju tijekom jeseni. Nadalje, navela je da nema saznanja da bi tužitelj izrađivao suvenire, niti da se sjeća o iznosu plaće koji je tužitelj ostvarivao.

7. 2. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz navedenog svjedoka kao istinit budući da je u suglasnosti s ostalim izvedenim dokazima, a iskaz je životan i logičan.

8. 1. Svjedok Igor Josić je naveo kako je od 2010. godine u vezi s drugom kćeri tuženika te da mu je poznato da su radovi na gradnji objekta u Radoniću započeti početkom 2014. i dovršeni u svibnju ili lipnju iste godine. Navedene radove da je isključivo financirao nazočni tuženik, dok da je izvođač radova bila tvrtka u vlasništvu svjedoka te da su navedene radove obavljali zaposlenici navedene tvrtke pa i on osobno. Namjena navedenog objekta da je bila stanovanje obje kćeri tuženika te da su u tom objektu povremeno i boravili, a tijekom kojih razdoblja da nisu snosili režijske troškove niti troškove prehrane. Njegova tvrtka da ispostavljala račune za angažman na gradnji navedenog objekta. U svezi stana u Šibeniku na adresi Put Vida 26 je naveo kako on ima saznanja da je isti još početkom 2013. u cijelosti bio funkcionalan te ujedno iznajmljivan te da je navedena zarada namijenjena u djelomično uređenje tog stana, a koje je obavljeno na način da je umjesto do tadašnjeg funkcionalnog kamina postavljeno centralno grijanje, mijenjan pod u prostoriji dnevnog boravka i zamijenjeni kuhinjski elementi. Tužitelj da ni na kakav način nije sudjelovao u izvođenju radova na gradnji objekta položenog u Radoniću. Cjelokupne troškove boravka u Radoniću tijekom ljeta da je snosio 1. tuženik. Tijekom tog razdoblja da su se uglavnom hranili svi zajedno u restoranu OPG-a. Tužitelj da je po zaposlenju u OPG Kalpić obavljao sve uobičajene radove koji se tiču poslovanja OPG-a, dakle, nije bio samo kuhar, s tim da se tužitelj za kuhara osposobio tek naknadno, a koje osposobljavanje da je financirano sredstvima OPG-a. On da je osobno isplaćivao plaću svojim zaposlenicima koji su izvodili radove na objektu u Radoniću.

8. 2. Sud je i iskaz ovog svjedoka prihvatio kao istinit i vjerodostojan jer je životan i logičan u skladu s drugim izvedenim dokazima.

9. 1. Tužitelj Ivo Lamešić je naveo kako se postupak vodi oko dvije nekretnine i to stanu u Njivicama i objektu u Kalpićima. On da je sa svojom bivšom suprugom bio u braku od 2013. do 2019. godine, te da su se oni u veljači 2013. uselili u stan u Njivicama. Tada da su spavali na kauču, a u stanu da nije bilo ničeg. Oni da su trebali opremiti cijeli stan. Smatra da smo uložili preko 100.000,00 kuna u taj stan jer da je trebalo obnoviti instalacije struje i vode, također da se na podovima nalijevala glazura. On da se iz stana iselio 1. rujna 2019., dok da je 1. kolovoza 2019. došlo do prekida bračne zajednice, a nešto kasnije u prosincu te iste godine da su se i službeno rastavili. Sve radove u tom stanu da su plaćali oni osobno, pa tako i namještaj. Njemu da je Igor Josić znao pomagati u obavljanju tih radova, a većinu toga da je radio kako bi im troškovi bili što manji. Oni da su u tom stanu boravili zimi dok bi ljeti živjeli na selu te da su zbog toga trebali štalu pretvoriti u stan kako bi imali gdje stajati. U to vrijeme on da je bio zaposlen u OPG-u Kalpić, a kasnije da je njegova bivša supruga otvorila i svoj obrt Agroturizam gdje da je također bio zaposlen. Tu štalu na selu da su također obnavljali iz zajedničkih sredstava, a za veće građevinske radove da su angažirali firmu Igora Josića koji nam je to obavljao. Također i te radove da je većinom obavljao sam kako bi troškovi bili što manji. On da nije imao dodatne zarede osim plaće koju je primao kao zaposlenik OPG-a Kalpić, a kasnije i obrta Agroturizam. Kada je došao u RH da je imao još automobil i nešto ušteđevine koju da je utrošio u opremanje stana u Njivicama i kupnju stvari za dijete. To da bi se radilo o ušteđevine od oko 3.000,00 Eura. Naveo je da su objekt u Radoniću uređivali kroz godine zajedničkog života, a on da je tamo boravio do 2018. godine kada više nije dolazio i kada je dao i otkaz u

OPG-u Kalpić jer da više nije mogao raditi taj posao, te da se nakon toga taj objekt iznajmljivao turistima. Također tijekom 2016. i 2017. godine da se tijekom ljeta iznajmljivao stan u Njivicama jer su boravili u Radoniću. Zarada od tog iznajmljivanja da je išao njima (njemu i Ivani Kalpić). Taj objekt u Radoniću da su tijekom ljeta 2019. iznajmljivali za 200 Eura noć, a nakon što su prekinuli bračnu zajednicu njegova bivša supruga da je samostalno nastavila upravljati tim objektom. U OPG Kalpić da je radio od jutra do mraka jer da se radilo o obiteljskom gospodarstvu te da je on to prihvatio. Na račun da mu je kao plaća išao minimalac, a sve skupa da bi zaradio oko 6.500,00 kuna. U odnosu na bračnu stečevinu, da postupak još nije pravomoćno dovršen, ali da je donesena nepravomoćna odluka gdje mu supruga ima isplatiti kao vrijednost osobnog automobila u iznosu od 2.400,00 eura. U stanu u Njivicama da je stavljao stiropor, gletao zidove, pituravao zidove, pomagao Igoru Josiću prilikom stavljanja glazure na pod, postavljao sam laminat, pomagao je Petru Pejiću u izradi kućice za centralno grijanje, te da je pomagao u postavljanju krovnih cigli, a za kuću u Radoniću da je sudjelovao u svim radovima. Firma Igora Josića da mu je naplatila radove na predmetnim objektima te da mu je naplaćeno sve skupa oko 100.000,00 – 120.000,00 kuna, a da je Igor Josić dogovara sa drugim ljudima radove koje nisu mogli obaviti sami, a naplata da bi išla preko firme u vlasništvu Igora Josića. Nadalje, da je dio objekta u Radoniću pripadao njegovoj bivšoj supruzi, a dio supruzi Igora Josića, da su se radovi obavljali paralelno, a da mu je Igor Josić naplaćivao sve te radove, ali da se ne može očitovati o točnom iznosu. Plaćanja da su išla preko računa OPG-a Kalpić i Agroturizma Kalpić. Također, tužitelju je pokazana fotografija stana priložena uz odgovor na tužbu te je tužitelj naveo da se radi o fotografiji stana prije renovacije.

9. 2. Iskaz tužitelja sud je ocijenio kao djelomično nevjerodostojan i proturječan sam sebi i to upravo u dijelu koji se u nastavku navodi. Tvrdnje tužitelja su usmjerene ka postizanju uspjeha u sporu. Naime, tužitelj u dijelu svog iskaza navodi da u predmetnom stanu u Šibeniku (Njivicama) nije bilo ničeg, dok sam potvrđuje da je na fotografiji slika stana prije renovacija, dok je sa fotografije razvidno da je stan u uređenom stanju. Nadalje, iz niti jednog preostalog dokaza ne proizlazi da je Igor Josić tužitelju naplatio iznos od 100.000,00 – 120.000,00 kuna. Također, nije životno da tužitelj nema saznanja koliko mu je naplaćeno od strane Igora Josića za uređenje kuće u Radoniću. Zbog navedenih razloga iskaz tužitelja sud je ocijenio kao djelomično nevjerodostojan.

10. 1. Tuženik Ivan Kalpić je u odnosu na stan u Njivicama naveo kako je stan bio u potpunosti funkcionalan kada se tužitelj uselio jer da je njegova kćer i ranije živjela u tom stanu. Ono što su oni naknadno mijenjali to da se sve odnosilo na to da oni uljepšaju taj stan. Njegova supruga i on da su njima pomagali kod sređivanja, a da mu je poznato da su mijenjali laminat u dnevnom boravku. Pretpostavlja da su namještaj kupovali zajednički. U periodu kada su ljeti živjeli na selu oni da su taj stan i iznajmljivali, a novci od najma da su išli na tužiteljev račun. Smatra da tužitelj nije mogao uložiti vlastita sredstva u obnavljanje tog stana jer da je on došao raditi kod njih iz Švicarske i smatra da nije imao nekih sredstava. Njegova kćer Ivana da je pričala da je ona za taj zajednički kupljeni namještaj nudila tužitelju i novčana sredstva i to oko 8.000,00 – 10.000,00 eura ili da odnese taj namještaj, međutim da to tužitelj nije htio. Ne sjeća se točno datuma kojeg je tužitelj napustio taj stan, ali vjeruje da je točan ovaj datum koji je on naveo u svom iskazu, a to da mu je poznato jer da je nekoliko dana nakon što je izašao iz stana promijenio bravu na stanu jer nije želio da tužitelj više boravi u stanu. U stanu da je centralno grijanje napravljeno od materijala koji je Igor

Josić donio, a s njim da je to radio i Petar Pejić koji da je bio njegov zaposlenik. Igor Josić da nije naplatio te radove jer je on iz istog mjesta i oni da su još i kumovi. Njemu da je upravo Igor rekao da nije naplaćivao radove tužitelju. Što se tiče objekta u Radoniću, naveo je kako se radilo o štali, a kako su njeogve kćeri i tužitelj radili na OPG-u i trebali putovati svaki dan on da mi je rekao da će im tu štalu udijeliti da mogu prespavati. Sav materijal da je on plaćao, odnosno OPG i radove. Tužitelj da je rijetko znao pomoći kod tih radova. Dok su boravili u toj kući, tužitelj i njegova kćer, da nisu plaćali režije niti hranu već da je sve to išlo na njegov račun. Također i obitelj tužitelja da je dolazila i na selo i u stan u Njivicama ljetovati. Taj objekt na selu da je veličine nekih 60-tak kvadrata i jedan dio da je pripao jednoj kćeri, a drugi dio drugoj kćeri Ivani.

10. 2. Sud je ocijenio iskaz 1.tuženika kao vjerodostojan jer je isti u suglasnosti s drugim izvedenim dokazima, a isti je životan i logičan.

11. Člankom 156. ZVDSP-a propisano je da dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada, odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom ili ulaganjem u njih, ne može se steći vlasništvo, ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno prigradene nekretnine. Pripada li pravo na naknadu onom tko je dogradio, nadogradio ili preuređio zgradu odnosno prostoriju ili je ulagao u takvu zgradu ili prostoriju određuju pravila obveznog prava.

12. Tužitelj se u tužbi poziva na članak 149. stavak 1. ZVDSP-a, međutim u odnosu na nekretnine zakonodavac posebnom odredbom propisuje slučaj koji tužitelj opisuje u tužbu.

13. Izričitom zakonskom odredbom je navedeno da se ne može steći vlasništvo nekretnine ulaganjem u nekretnine, dok sam tužitelj u tužbi i tužbenom zahtjevu navodi da je svojim ulaganjem i radom nastala nova stvar pa da su zbog toga predmetne nekretnine i u njegovom suvlasništvu.

14. Niti iz iskaza 1.tuženika kao vlasnika jedne od predmetnih nekretnina, a niti iz iskaza tužitelja nije razvidno da bi vlasnici predmetnih nekretnina, ovdje tuženi, odredili nešto drugo. Slijedom navedenog, osnovni tužbeni zahtjevi kojim tužitelj zahtijeva utvrđenje da je tužiteljevom rekonstrukcijom, ulaganjem i radom nastala nova stvar na predmetnim nekretninama pa da je stoga suvlasnik predmetnih nekretnina je kao takva pravno neosnovana, odnosno zakon izričito propisuje da se na takav način ne može steći pravo (su)vlasništva. Zbog navedenog, valjalo je odbiti osnovni tužbeni zahtjev te odlučiti kao pod točkom I. izreke ove presude.

15. Eventualnim tužbenim zahtjevom tužitelj zahtijeva isplatu iznosa koje je, po navodima tužitelja, isti uložio u nekretninu u Radoniću, i to da mu 1.tuženik isplati iznos od 60.000,00 eura, a 2.tužena da mu isplati iznos od 20.000,00 eura na ime ulaganja u stan u Njivicama (Šibenik).

16. U odnosu na navedeno, a vezano za stan u Njivicama (Šibenik) koji se nalazi na kat. čest. 178/4 K. O. Šibenik, iz izvedenih dokaza utvrđeno je da je vlasnica stana 2.tužena Božica Kalpić. U navedenom stanu da su za vrijeme trajanja izvanbračne i bračne zajednici i to od početka 2013. godine živjeli tužitelj i njegova bivša supruga, a kćer tuženika, Ivana Kalpić. Nadalje, iz izvedenih dokaza utvrđeno je da je stan bio

pogodan za useljenje i življenje, a što je i sam tužitelj potvrdio u svom iskazu kada je naveo da su fotografije dostavljene uz odgovor na tužbu, a na kojima je prikaz navedenog stana, nastale prije rekonstrukcije (uređenja) stana, dok se iz navedenih fotografija vidi da je stan u potpunosti namješten. Nadalje, sam tužitelj je naveo da je iz predmetnog stana iselio 1. rujna 2019., a što je potvrdio i 1.tuženik kada je naveo da je nakon iseljenja tužitelja promijenio bravu u stanu.

17. Člankom 164. stavkom 2. i 7. ZVDSP-a propisano je da poštteni posjednik može tražiti naknadu za nužne i korisne troškove koje je imao, te stvar zadržati dok mu oni ne budu naknađeni. Pravo na naknadu nužnih i korisnih troškova da zastarijeva u roku od tri godine od dana predaje stvari.

18. Kako je u postupku utvrđeno, a što je i tužitelj sam potvrdio, da je predao stvar (predmetni stan) 1. rujna 2019. godine, a predmetna tužba je podnesena 2. listopada 2024., tako je mišljenje ovog suda da je tužitelj prekludiran sa zahtjevom za naknadu nužnih i korisnih troškova vezanih za stan u Njivicama (Šibeniku) od njegovog vlasnika odnosno 2.tužene. S obzirom na navedeno sud nije provodio dokaz građevinskim vještačenjem radi utvrđenja visine nužnih i korisnih troškova.

19. Također, ističe se kako je u odnosu na pokretnine koje se nalaze u predmetnom stanu, a koje su kupljene za vrijeme trajanja bračne zajednice između tužitelja i kćeri tuženika (primjerice, računi za kupljenu kuhinju, na kojima je tužitelj naveden kao kupac), eventualno moguće, u odgovarajućem sudskom postupku, utvrđivati da iste predstavljaju bračnu stečevinu, a to se nikako ne bi moglo podvesti pod obvezu vlasnice (2.tužene) na isplatu iznosa vrijednosti pokretnina koje su kupili tužitelj i njegova bivša supruga.

20. Nadalje, podredno se ističe, a kako se tužitelj tijekom postupka pozvao na članak 1111. ZOO-a, a koji se odnosi na stjecanje bez osnove, da je i na temelju te odredbe nastupila zastara potraživanja povrata iznosa kojim bi bilo izvršeno stjecanje koristi izvršenom radnjom tužitelja u odnosu na stan u Njivicama (Šibenik), s obzirom bi i ta ulaganja bila izvršena sigurno prije prestanka bračne zajednice, a koja bračna zajednica je prestala u rujnu 2019., dok je tužba podnesena 2. listopada 2024., dakle protekao je petogodišnji rok zastare.

21. U odnosu na dio eventualnog tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu 60.000,00 eura, a koji se po navodima tužitelja odnosi na ono što je uložio u objekt u Radoniću koji se nalazi na katastarskoj čestici 2050/5 K. O. Radonić, iz izvedenih dokaza je utvrđeno da je vlasnik tog objekta 1.tuženik. Nadalje, iz iskaza stranaka, kao i saslušanih svjedoka, utvrđeno je da je tužitelj bio zaposlenik prvotno OPG Kalpić, u vlasništvu 1.tuženika, a kasnije i zaposlenik Agroturizma Kalpić, u vlasništvu bivše tužiteljeve supruge Ivane Kalpić. Navedeni objekt da je građen za potrebe smještaja tužitelja i Ivane Kalpić, kao druge kćeri tuženika, koji su radili za potrebe OPG Kalpić, a koji djeluje na području gdje je objekt građen. Iz iskaza tužitelja, 1.tuženika, ali i saslušanih svjedoka, razvidno je da je dio (pola) objekta bilo namijenjeno obitelji jedne kćeri, bivše tužiteljeve supruge, a drugi dio (preostala polovica) da je bila građena za potrebe druge kćeri, supruge Igora Josića. Također, gradnja (rekonstrukcija) objekta u Radoniću, da je po tvrdnjama tužitelja trajala za vrijeme trajanja bračne zajednice, a on da od 2018. više nije dolazio niti koristio taj objekt.

22. Slijedom navedenog, a primjenjujući gore navedene zakonske odredbe, a ukoliko se tužiteljjev zahtjev odnosi na naknadu nužnih i korisnih troškova, vezan za nekretninu u Radoniću, ističe se kako je isti prekludiran u podnošenju takovog zahtjeva, a sve u skladu s člankom 164. stavkom 7. ZVDSP-a. Naime, sam tužitelj tvrdi da je napustio objekt u Radoniću 2018. godine i više se nije vraćao, a pravo na naknadu nužnih i korisnih troškova zastarijeva u roku od tri godine od dana predaje stvari, dok je tužitelj predmetnu tužbu predao sudu 2. listopada 2024.

23. Nadalje, podredno se ističe, a kako se tužitelj poziva i na članak 1111. ZOO-a, kako se u odnosu na povrat stečenog bez osnove primjenjuje petogodišnji rok zastare. Sam tužitelj navodi da se od 2018. godine nije vraćao u Radonić, a po njegovim navodima su ulagali u objekt u Radoniću do toga vremena. Dakle, i da se primjenjuje navedena odredba i petogodišnji rok zastare, do podnošenja predmetne tužbe je isti protekao.

24. Slijedom navedenog, i odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na isplatu iznosa od 60.000,00 eura sud nije izvodio dodatne dokaze i to građevinsko vještačenje, uviđaj, vještačenje ostvarene dobiti i saslušanje predloženih svjedoka jer je po stavu ovog suda nastupila zastara potraživanja, a navedeni dokazi se odnose na visinu zatraženog iznosa. Također, izvođenje navedenih dokaza bi dodatno produžilo ovaj postupak i izazvalo bi dodatne troškove, a što je u suprotnosti s načelom ekonomičnosti.

25. Dakle, u odnosu na eventualni tužbeni zahtjev, iz svega navedenog proizlazi da u smislu članka 164. stavka 7. ZVDSP-a tužitelju je protekao rok za zahtijevanje naknade nužnih i korisnih troškova, i to jer je stan u Njivicama (Šibeniku) predao u posjed 1. rujna 2019., dok je objekt u Radoniću predao u posjed 2018. godine. Također, podredno se ističe i da je tužitelju po drugom pravnom osnovu i to u skladu s člankom 1111. ZOO-a protekao rok zastare (petogodišnji rok kod instituta povrata stečenog bez osnove) jer su i po samim navodima tužitelja radovi i na stanu u Šibeniku i objektu u Radoniću bili dok on te objekte nije napustio, odnosno predao u posjed. Zbog navedenog, sud nije detaljnije ocjenjivao preostale dokaze niti su određena predložena vještačenja, odnosno nije ulazio koji dio radova je tužitelj eventualno financirao iz vlastitih sredstava, a koja iz zajedničkih sredstava sa tadašnjom suprugom, kćerkom tuženika, a koje radove je financirao 1. tuženik.

26. Slijedom navedenog, valjalo je odbiti i eventualni tužbeni zahtjev i odlučiti kao pod točkom II. izreke ove presude.

27. 1. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a. Brižljivo ocjenjujući sve okolnosti u smislu članka 155. stavak 1. ZPP-a, sud je tuženima priznao samo one troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice i one koje su zahtijevali. Priznati su im troškovi angažiranjem kvalificiranog punomoćnika, dok je visina troškova odmjerena sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023., 107/2025., dalje: Tarifa) koja se primjenjuje sukladno Tbr. 52. stavku 3. Tarife te uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora u visini od 80.000,00 eura.

27. 2. Sukladno navedenom, tuženima je priznat trošak za:

- sastav odgovora na tužbu od 13. studenog 2024., u visini od 603 boda (Tbr. 8. toč. 1. Tarife);

- sastav podneska od 27. lipnja 2025., u visini od 603 boda (Tbr. 8. toč. 1. Tarife);
 - zastupanje na ročištu održanom 25. lipnja 2025, u visini od 50 bodova (Tbr. 9. toč. 5. Tarife);
 - zastupanje na ročištima održanim 7. listopada 2025. i 4. svibnja 2026., za svako ročište u visini od 603 boda (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), odnosno za dva takva ročišta, ukupno 1206 bodova;
- dakle sveukupno 2462 boda x 2,00 eura (Tbr. 54. Tarife), što iznosi 4.924,00 eura, uvećano za 25% PDV-a (Tbr. 46. Tarife), odnosno iznos od 1.231,00 eura, što sveukupno iznosi 6.155,00 eura.

27. 3. Slijedom navedenog, odlučeno je kao pod točkom II. izreke ove presude.

Šibenik, 1. lipnja 2026.

SUDAC
Marko Spahija

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira što nije na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-30888-cdcad**

Kontrolni broj: **07571-c22dd-ed395**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.